

57. Budapest III., San Marco utca 32.

Ró

A telken egy 2–3. századi ház néhány helyiségét tártuk fel. A katonaváros kiürítése után ez a terület már külterületnek számít, egy-egy késő római segédcsoport temetkezik az elplanírozott épületek mentén, a felhagyott házak alapfalait sírkertnek használva fel. Az itt előkerült 4. századi feldúlt téglasírok a területtüktől nyugatra lévő temető egyik parcellájához tarozhattak.

MADARASSY ORSOLYA

58. Budapest III., Szőlőkert köz 7.

Ró, Kö

Bejelentés alapján kerítés áthelyezéshez kapcsolódóan egy KNy-i árok kb. 20 × 2 méteres és egy 4 × 4 méteres felület megfigyelésére volt lehetőségünk a kivitelező költségére a szóban forgó telken.

Az újkori réteget géppel távolították el. Alatta a történeti korokat is magába foglaló humuszos réteget a sárga altalajig a múzeum által megbízott alvállalkozó kézi munkával bontotta ki, melyet a kivitelező egyenlített ki.

A kézi földmunka során a szelvényben objektum nem mutatkozott, viszont a humuszos talajból közép- és főleg római kori kerámiatöredékek kerültek elő. Jól kivehető volt az eredeti talaj lejtése DNy felé.

Az árokban a Ny-i részben kisebb – talán fa szerkezetű építményhez tartozó – beásások, valamint a K-i részen vízvezető keskeny árkok rajzolódtak ki. Leletanyag (római kori) elsősorban az árkocskák környékéről került elő.

Az előkerült objektumok a Csikós u. – Kaszás dűlő, illetve a Szőlőkert utcai római kori villagazdaság részét alkothatták, ennek villa rustica részéhez tartozva.

Az előkerült mintegy 1 láda régészeti leletanyag a BTM Aquincumi Múzeumába került.

DR. ZSIDI PAULA

59. Budapest III., Záhony u. 5.

Ró

Az elmúlt évben végzett szondázó feltárást követően 1999-ben megkezdődött az új múzeumépület alapozási munkája. Ennek során folyamatos régészeti felügyelet mellett folytatták az alapárok mélyítését. Az alapozási gödörnek egy jelentős részét az 1998. évi két szonda tette ki.

1999. augusztus 18-án az alapozási gödör É-i metszeténél került elő egyedül egy sír, amely az 1998. évi sírcsoport legkeletibb tagja volt. Az alapárok többi részében a rétegviszonyok – jelenségek nélkül – megfelelnek a szondázás eredményének. Az alapárok északi metszetében egy 25 cm széles kövekből összehabarcsozott, falazott, egyszerű sírkamra rövid oldala tűnt elő a felszíntől mintegy 60 cm-re. A sír feltételezett hosszában rábontottunk az alapozási gödör É-i falára.

A rábontásban a sírgödör beásásának szélé nem vált el a kevert szürke törmelékes rétegben. A sírkamra tetejéhez eljutva beomlott téglák jelezték a tetejét. A téglák összenyomták a vázat, amely D-É tájolásban, melléklet nélkül feküdt. A váznak mind a lábai, mind pedig a karjai keresztben voltak. A sírkamra oldalán lévő habarcs fehér színű, a váz felszedését követően megállapítható volt, hogy az alja nem volt lerakva kővel, vagy kitapasztva habarccsal. A sírcsoport K-i szélén elhelyezkedő sír éppen a területen megfigyelhető magasabb szint peremén van. Korát a temetkezési rítus és a leletösszefüggések alapján a 4. század második felére tehetjük.

A csontváz a BTM Aquincumi Múzeumába került.

ZSIDI PAULA

60. Budapest XI., Hunyadi János út

B, Ró

A régészeti védett területre nagy bevásárlóközpont terveznek. A szóban forgó terület az albertfalvi auxiliáris táborától DNy-ra, kb. 250 m távolságra van.

A munkaterületen szórányosan a római leletekkel együtt bronzkori anyag is előkerült – a hozzátartozó őskori objektumok, jelenségek nélkül.

Az 1999. évi szondázó ásatáson két ÉK-DNy irányú vizesárok nyomai kerültek elő. Egyetlen helyen maradt meg egy köves szintrészlet. A keleti fossára később egy 2 m átmérőjű vesszőfonattal bélelt kutat alapoztak. E szondázó munka kapcsán még egy támpilléres épület maradványa is napvilágra került.

1999-ben Alberfalván eddig ismeretlen, úgynevezett ideiglenes tábor nyugati védműveinek 50 m hosszú szakaszát lokalizáltuk. A kút és a kőépület az új tábornál későbbi.

Az ásatást az őskoros kollégák is figyelték (Endrődi Anna, Hofmann József). A feltáráson közreműködött Láng Orsolya V. éves régészhallgató.

SZIRMAI KRISZTINA

61. Budapest XIII., Margitsziget, Domonkos

apáca kolostor

Kö

Az 1999. évi régészeti kutatás során (augusztus 1–november 10.) befejeztük a kolostortemplom közvetlen környezetének kutatását. Amennyire a fák ezt lehetővé tették, teljes feltárást végeztük a Ny-i udvar D-i felében, a két kórházépületet összekötő oszlopocsarnok és a Ny-i kerítésen lévő DNy-i kaputorony maradványai között. Kutatóárkokkal meghatároztuk a D-i udvar épületeinek alaprajzát, a műszeres geodéziai felmérés céljából hitelesítő feltárást végeztünk a templom, a kolostorszárny és a K-i dunai épületszárny területén.

Nyugati udvar: A templomhajó DNy-i sarkán álló támpillértől kiindulva egy 80 cm széles kerítésfal maradványai jelentek meg a fű alatt, amely az udvar Ny-i